

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ «Ποικίλη Στοά» στολίζει τὰς σελίδας τοῦ παρόντος αὐτῆς τόμου δι' ὠραίας προσωπογραφίας τοῦ μεγατίμου καὶ φιλογενεστάτου ἀνδρός, τοῦ ἀληθοῦς ἀρωγοῦ τῆς Ἑθνικῆς παιδείας κ. Στεφάνου Ζαφειροπούλου, ὃν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ Ἀθῆναι ἐξέτισαν ἐπὶ τινος ἡμέρας. Ὁ κ. Ζαφειρόπουλος εἶναι ὁ πρωτεύων Ἕλλην ἐν Μασσαλία, ὅπου τιμᾶται μεγάλως καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Γάλλων, οἵτινες θεωροῦσιν αὐτόν, ὡς τὸν πρῶτον πολίτην τῆς πόλεως τῶν. Ἐν αὐτῇ εἶναι δημοτικώτατος διὰ τὰς παντοίας ἀγαθοεργίας του, δὲν ὑπάρχει δὲ καλύβη ἐν τῇ μᾶλλον ἀποκέντρῳ γωνίᾳ τῆς Μασσαλίας μὴ γινώσκουσα καὶ μὴ εὐλογοῦσα τὸ ὄνομα τοῦ φιλοπατρίδος καὶ ἐγκλείοντος εἰς τὰ στήθη αὐτοῦ ψυχὴν εὐφραينوμένην εἰς τὰς ἀρμοσίας μεγάλης φιλανθρωπίας κ. Στεφάνου Ζαφειροπούλου.

Γεννηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ διακούσας τὰ ἐγκύκλια αὐτοῦ μαθήματα ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ σχολῇ, μετέβη εἰς Μασσαλίαν, ἔνθα ἴδρυσεν μετὰ τοῦ κ. Ζαρίφη τὸν περίπυστον αὐτόθι μέγαν ἐμπορικὸν οἶκον «Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης», οὗ αἱ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν ὑπηρεσίαι εἰς οὐδένα διατελοῦσιν ἄγνωστοι. Ἐν Μασσαλία διαμένων καὶ ἐργαζόμενος ὁ κ. Ζαφειρόπουλος, οὐδ' ἐπὶ σιγῆν ἔλθοι μόνον τὸ ἔθνος αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδείσεως καὶ τῶν διαφόρων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τοῦ ὁποίου γενναιοτάτας συνεισέφερε πλειστάκις συνδρομάς, δὲν παύει δὲ μεριμνῶν καὶ συντρέχων πολυτίμως αὐτά.

Ἡ πρὸς τὸν παρ' ἡμῖν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων γενομένη χορηγία τοῦ κ. Ζαφειροπούλου, χάριν τῆς συντάξεως καὶ ἐκτυπώσεως γεωγραφικῶν πινάκων, εἶναι ἀληθῶς ἐκ τῶν σπανίων· πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδόσεις ἐδωρήθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ ἄπορα σχολεῖα ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐπὶ δεκαπενταετίαν δὲ ἤδη περίπου ἢ σπουδάζουσα ἑλληνικὴ νεολαία εὐεργετῆται καὶ εὐλογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ γενναίου χορηγοῦ.

Ὁ κ. Στέφανος Ζαφειρόπουλος ἀπελθὼν τῆς πόλεως ἡμῶν, ἀπεκομίσατο ἐντεῦθεν τὰς γλυκυτέρας ἐνδείξεις εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ εὐγενὲς ὄνομά του πάντων τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα μετ' ἐνδιαφέροντος ἐπεσκέψατο καὶ εὐηργέτησε προσενηκῶν χρηματικὰ ποσά. Ὁ διαπρεπὴς ὁμογενὴς ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν αἰσθανομένων, ὅτι ὑπάρχουσιν εὐτυχεῖς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς οὓς ὄλαι αἱ κοινωνικαὶ συμφυραὶ δὲν συντελοῦσι μόνον εἰς τὸ νὰ ποικίλλωσι τὴν μονοτο-

νίαν τῆς εὐδαιμονίας των, ἀναγινώσκοντες ἢ μανθάνοντες τὰς συμφορὰς τοῦ δυστυχοῦντος κόσμου, ἀλλὰ τῶν ἀναγνωρίζοντων ὡς εὐτυχίαν των τὴν ἀρωγὴν αὐτῶν πρὸς τοὺς πάσχοντας. Οὕτως νομίζει τις ὅτι ἡ τύχη πύλῳγησε τὸν ἄνδρα, διότι ἤθελε δι' αὐτοῦ νὰ μειδιᾷ πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, πρὸς τὴν δεομένην ἀναψυχῆς πέριξ του ἑλληνικὴν ἐθνικότητα. Ἀφθονία παραδειγμάτων, ἀπειρία εὐεργετηθέντων, σειρὰ γενναίων δωρεῶν πρὸς κοινωφελῆ καθιδρύματα, φιλεκπαιδευτικὰ σωματεῖα, Ἐθνικὰ καταστήματα, μαρτυροῦσι τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν ἀναθότητα τῆς ἐνθέρμου καρδίας, τῆς εἰθισμένης νὰ πάλῃ ἐν μεγαλοουργίαις, τοῦ πρωτεύοντος σήμερον ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῆς διασώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ ἐξόχου προστάτου τῶν γραμμάτων καὶ τῆς διαδόσεως τῆς ἑλληνικῆς παιδείας κ. Στεφάνου Ζαφειροπούλου.

Ἡ ζωὴ τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι εὐεργέτημα εἰς τὸν κόσμον. Ἄν παρ' ἡμῖν ὁ πρὸς τὰ ὑψιστα ἀγαθὰ ζῆλος ἀπεσβέσθη καὶ τὸ ἰδεῶδες παραμένει τι ἄγνωστον, ἂν πολιτεία καὶ κοινωνία ἐξήλειψαν ἐκ τῆς ψυχῆς ἀγαθοῦ κόσμου ἰδανικωτέρας προσδοκίας καὶ πόθους εὐγενεστερούς, εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς ἠθικῆς αὐτῆς σπηεδόνος, ἀμόλυντος ἀπομένει ἢ βαθυτάτη πίστις καὶ ἢ ἀφελὴς ἀρετὴ τοῦ λησιμονημένου, τοῦ μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ζῶντος Λαοῦ. Ἐκ τῆς καρδίας του ἀναβλαστάνουσιν ἀόρατοι πολλάκις οἱ δίκαιοι, οἱ ἀφανεῖς, οἱ ἄγνωστοι, ἢ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἐθνους, καὶ ἐκ τῶν σπλάγγων αὐτοῦ γεννῶνται ἔτι οἱ ἄνδρες, οἵτινες παραλαβόντες ἐν τῇ γεννήσει ἀκόμῃ εἰς τὴν μεγάλην των ψυχὴν τὸ ἀπόκρυφον ἐκεῖνο τῆς πατρίου πίστεως καὶ ἀρετῆς, διατηροῦσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸ τιμαλφὲς αὐτῆς κειμήλιον. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος θὰ ἦνε πάντοτε ἐνδοξον, ἐν ὅσῳ ἀντλεῖ παρηγορίαν ἐκ τῆς μεγαλοφροσύνης καὶ τῆς ἱερᾶς πρὸς αὐτὸ ἀγάπης τῶν ἐν τῷ ἔξῳ κόσμῳ τέκνων αὐτοῦ. Δόξα εἰς τὸ εὐγενὲς ὄνομάτων.

ΟΛΙΓΑ ΔΑΚΡΥΑ ΕΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΜΑΡΑΝ

Ἐν ἀκμαίᾳ καὶ σφριγώσῃ ζωῇ, εἰς τοὺς γλυκυτέρους χρόνους βίου εὐδαιμόνος, ἐν ᾧ πλήρης ἐλπίδων καὶ μετ' ἰδεῶδη καὶ ἀξιόζηλα αἰσθήματα ἔσπευδεν εἰς τὸ στάδιον ἐκεῖνο, ἀφ' οὗ ἄρχεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὁ περτωδὴς ἀγὼν περὶ τῆς μελλούσης ἐν τῷ κοινωνικῷ κόσμῳ θέσεως, εὐθυμίας καὶ χαρίεις, ὑπείκων εἰς τὸ ἀδυσώπητον πεπρωμένον, ἐκλινεν ἡρέμα πρὸς τὸν τάφον καὶ εἰς ὀλιγίστας ὥρας ἄ-